

2. παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ πῆ, ἢ ποῦ, ἢ πότε, ἢ θεός. ὅσον ὁ πλάτων ἐστὶ φιλοσοφός. ἀρα εἶναι. ὁ Μίκυλλός ἐστιν ἀγαθὸς σκυλοφίλος. εἶναι ἀρα ἀγαθός.

3. παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίαν. ὅταν ἀληθῶς ἀντιφάσιμας προτάσεις τις εἰσολάβῃ, αἴτινες οὐ εἶναι ἀληθῶς ἀντιφάσιμαί. ὅσον ὁ οὐρανὸς περιχαλύπτει πάντα. ἢ ἑαυτοῦ ἀρα.

4. παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν. ὅταν ἀποδοκηνύη τις τὸ αὐτὸ διὰ τῆ αὐτοῦ, ἢ διὰ ἑτέρου ἀσαφές ἢ ὁμοίως ἀσαφές. ὅσον, ἡ Μαγνητὶς λίθος ἐκβάλλει σιδήρον. ὅτι ὁ σιδηρὸς ἐλκεῖ εἰς αὐτῆς. ἢ διὰ τὴν συμπαράστασιν.

5. παρὰ τὸ ἐπόμενον. ὅταν οἰώμεθα ἀντιστρέφειν, ἀ ὅτι ἀντιστρέφει. ὅσον πᾶς ἀνὸς ἐστὶ ζῶον. πᾶν ἀρα ζῶον ἐστὶν ἀνὸς.

6. παρὰ τὸ μὴ αἴτιον, ὡς αἴτιον. ὅταν ληφθῇ ὡς αἴτιον, ὁ δὲ τὸ ἐν αἴτιον. ἢ τὸ πρὸ συμβεβηκὸς αἴτιον, ὡς ἀπλῶς. ὅσον ὁ Πάυλος κελύβει ἡμᾶς φυλάττει μὴ ἐξαπατήσῃμεν διὰ τῆς φιλοσοφίας. ἢ ἀρα ἡ φιλοσοφία.

7. παρὰ τὸ τὰ πρῶτα ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. ὅταν λανθάνει πρῶτα ὅντα, ἢ ὡς ἐνός ὄντος ἀποδοθῆ ἢ ἀπύνησις. ὅσον, εἰάν τις ἐρωτᾷ ἂ ὁ δάνα πέπαυται μοιχούων.

Τὸ γὰρ κερ. περί τῆς λύσεως τῆς σοφιστικῶν ἐλέγχων

ἢ λύσις γίνεται διχῶς

1. ἢ γινώσκων πέντε τρόπους

1. διὰ τῆς ἀρνήσεως, ὅταν ἢ ἀποδείξας τὰς προτάσεις, ἢ τὴν ἐπίστασιν μὴ δεχόμεθα, τὴν ὑποθέσω αὐτῶν αἰτιώμετες, ἀ ἀναγκαστικῶς.